

Κυριακή, 4 Ιουνίου 2017

*«ΟΙ ΣΙΩΠΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΧΗΣ», της Νικόλ-Άννας Μανιάτη –
Γράφει η Κλειώ Τσαλαπάτη*

*«ΟΙ ΣΙΩΠΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΧΗΣ», της Νικόλ-Άννας Μανιάτη –
Γράφει η Κλειώ Τσαλαπάτη*

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 448

Τιμή: 14,94 €

Έχοντας, πλέον, διαβάσει όλα ανεξαιρέτως τα μυθιστορήματα της εξαιρετικής κ. Μανιάτη, τολμώ να πω πως το βιβλίο της «Οι Σιωπές Της Ενοχής» είναι ένα από τα πιο συγκλονιστικά της έργα, κυρίως λόγω του βασικού

θέματός του, της αμφιλεγόμενης και συχνά αμφισβητούμενης ευθανασίας. Όμως, αν κάποιος περιόριζε το θέμα του συγκινητικού αυτού βιβλίου μόνο σε τούτο, θεωρώ πως θα το αδικούσε καθώς, διαβάζοντάς το, ο κάθε αναγνώστης μπορεί να διακρίνει και άλλα, δευτερεύοντα αλλά εξίσου σημαντικά ζητήματα που θίγονται από την συγγραφέα, όπως η ψυχοσωματική παιδική κακοποίηση, η παιδεραστία, η αιμομιξία και αρκετά ακόμη. Θα μπορούσε κάποιος να το χαρακτηρίσει, με πλήρη ειλικρίνεια, ως ένα "βιβλίο-καταγγελία", αφού η συγγραφέας μέσα από το παιδικό αρχικά και κατόπιν ενήλικο χαρακτήρα της κύριας ηρωίδας της, Άννας, καταγγέλλει πολλά και φλέγοντα θέματα της ελληνικής, κυπριακής και, όχι μόνο, κοινωνίας. Θέματα στα οποία θα όφειλε κάθε κοινωνία που σέβεται τον άνθρωπο και τα αναφαίρετα δικαιώματά του, αυτά που τον συνοδεύουν ως ανθρώπινο ον από την γέννησή του και σε όλη του τη ζωή, καθώς και άλλα τα οποία ορίζουν την αυτοδιάθεσή του και το δικαίωμά του σε έναν αξιοπρεπή θάνατο, όταν η κατάσταση της υγείας του είναι φθίνουσα και μη αναστρέψιμη. Δικαιώματα τα οποία προσκρούουν σε προαιώνιες, στενόμυαλες και αδίκως παγιωμένες θρησκευτικές και νομοθετικές θέσεις, οι οποίες θα έπρεπε να έχουν εδώ και χρόνια αναπροσαρμοστεί.

Η Άννα στην ευαίσθητη ηλικία των τριών ετών, αναγκάζεται να αποχωριστεί την αδερφή της Στέλλα και την μητέρα της, καθώς οι γονείς τους χωρίζουν και ο πατέρας τους ξαναπαντρεύεται. Το παιδί αναλαμβάνει η θεία της, αδερφή του πατέρα της, το οποίο και παίρνει μαζί της στο χωριό όπου ζει στην Κύπρο. Εκεί η ζωή αλλάζει για την μικρή Άννα η οποία μαθαίνει την σκληρή, γεμάτη μόχθο αλλά και ελεύθερη ζωή της επαρχίας, υπό την αυστηρή, δίκαιη, ηθική και χωρίς καμία τρυφερότητα κηδεμονία της θείας της. Ένα απρόσμενο γεγονός, όμως, που θα συμβεί στο ανύποπτο κοριτσάκι δύο χρόνια αργότερα θα το

στιγματίζει ψυχολογικά για πάντα, αλλοιώνοντας τον τρόπο που αντιμετωπίζει την ίδια τη ζωή και της αυτονόητες χαρές της. Μετά από αυτό, την μικρή Άννα θα αναλάβει ο απόμακρος, ευκατάστατος και αδιάφορος πατέρας της με την αυτάρεσκη, εγγώστρια και κακομαθημένη γυναίκα του και την αδίστακτη, πονηρή, σκληρή και άδικη μητέρα της. Στα χέρια τους θα περάσει μερικά από τα δυσκολότερα χρόνια της ζωής της, νιώθοντας την έλλειψη της αγάπης, της τρυφερότητας που θα όφειλε να λαμβάνει από τον πατέρα της τουλάχιστον, την εκδικητικότητα, την σκληράδα, την λεκτική και ψυχολογική κακοποίηση και την στέρηση ακόμα και των αυτονόητων, καθημερινών πραγμάτων από τις δύο ξένες ουσιαστικά γι' αυτήν γυναίκες. Το μόνο θετικό, για όσα χρόνια αυτό διαρκεί, είναι το σμίξιμο με την αγαπημένη της αδερφή Στέλλα και οι ακριβοθώρητες συναντήσεις με την μητέρα τους και τη νέα δική της οικογένεια.

Η Άννα μεγαλώνει ουσιαστικά μονάχη της και η ανάγκη για αποδοχή, για αναγνώριση, για σεβασμό και, τελικά, για αγάπη θα κατευθύνουν την συνολική συμπεριφορά της. Η Ιατρική της προσφέρει την διέξοδο, την αναγνώριση και το στάτους το οποίο επιθυμεί να αποκτήσει, όμως τα κενά της ψυχής της μένουν δυσαναπλήρωτα. Οι συναναστροφές, οι φιλίες, οι ερωτικές σχέσεις έχουν μια ιδιόμορφη αντιμετώπιση από εκείνην λόγω των πρότερων βιωμάτων και εμπειριών της. Θα μπορέσει να απολαύσει αυτά που δικαιούται στην ζωή της ή πάντοτε θα την κατατρέχουν οι προσωπικές της "σιωπές μια ανύπαρκτης ενοχής"; Θα μπορέσει να αντικρύσει την ζωή με καθαρό και ανεπηρέαστο βλέμμα και να αντιμετωπίσει τους "δαίμονες" που την στοιχειώνουν ή πάντοτε θα υποβόσκει μέσα της ένας απόλυτα δικαιολογημένος φόβος; Και, τέλος, θα μπορέσει να χαρίσει τη λύτρωση σε κάποιους που την βοήθησαν να

ορθοποδήσει και την περιέβαλαν με ειλικρινή, άδολη αγάπη ή θα επικρατήσει η φωνή μιας εξωτερικά επιβεβλημένης συνείδησης;

Η κυρία Μανιάτη για μία ακόμη φορά μας καλεί, όχι μόνο να ψυχαγωγηθούμε μέσα από το βιβλίο της «Οι Σιωπές Της Ενοχής», αλλά να προβληματιστούμε, να σκεφτούμε όλα όσα ακούμε και σπανιότερα διαβάζουμε κατά καιρούς και να αντιμετωπίσουμε καίριους και πολύ σημαντικούς, διαχρονικούς προβληματισμούς με άλλο βλέμμα, μέσα από μία διαφορετική οπτική, απενοχοποιημένη και ξεκάθαρη. Ένα βιβλίο που θα σας συναρπάσει με την σφιχτοδεμένη πλοκή του, τον μεστό και απέριττο λόγο του, τους αξιαγάπητους αλλά και μισητούς χαρακτήρες του και την αίσθηση της λύτρωσης και της δικαιοσύνης για κάθε έναν από αυτούς. Ένα βιβλίο που αναμφισβήτητα αξίζει να διαβάσετε και να κρατήσετε στην βιβλιοθήκη σας!

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Ένα εφιαλτικό δίλημμα ορθώνεται απειλητικά στη ζωή της γιατρού Άννας Παπαδάκη. Ένα δίλημμα που την ωθεί να καταπατήσει τον ιερό όρκο του Ιπποκράτη, που με τόσες θυσίες και κόπους είχε δώσει. Τα δύσκολα παιδικά χρόνια, η φρικτή εμπειρία στα πέντε της, όταν την είχαν εγκαταλείψει με μια θεία στο ορεινό χωριό της Πάφου, η στέρηση της αγάπης και της αποδοχής που την είχαν σημαδέψει θα βαρύνουν άραγε την όποια επιλογή της; Ή μήπως μόνο η αγάπη και ο σεβασμός θα την κατευθύνουν;

Σκληρή απόφαση! Ευθανασία ή φόνος; Στα μάτια της δεν υπάρχει δικαιολογία. Πώς και γιατί βρίσκεται αντιμέτωπη

με τέτοιες επιλογές στη ζωή της; Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις για την μία ή την άλλη απόφαση; Και χρόνια μετά, το δίλημμα επιστρέφει και την αναγκάζει να αναμετρηθεί ξανά με τον όρκο της. Το ερώτημα αυτή τη φορά είναι: τιμωρός ή το δικαίωμα να λέγεται Άνθρωπος;

Μια ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα, που καθηλώνει και συνάμα γεννά ερωτήματα.»